

אמר רבי שמעון, יפה אמר רבי אבא, שאמר ושב יעקב ושקט ושב יעקב ולאין מחריד. ושב יעקב להזכיר בשם אחר, שפטות לא יקרה שם עוד יעקב כי אם יישראל.

דבר אחר ושב יעקב - לפקוד שגwkח משם. ושקט - בעולם הנה. וshanן - בעולם הבא. ואין מחריד - מפלאך המות. שפשמי שהכל קיה בו. ורבי יצחק אמר, הרי פרושה החברים, שסתוב ואת זרעך מארץ שבטים, מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים.

וחבריהם התייכן בתוך פקברים מבorth מן הקצה אל הקצה. רבי יהוקה פמח, (קהלת י) אשrik ארץ שפלך בין חורrios ושביך בעת יאללה. וכתווב, اي לך ארץ שפלך גער ושויך בפרק יאללה. (במה ארנו את הפסוקים הללו) אויל בעולם שלא מ生气חים בעבודת רבוזם, שהרי רבונם מ生气ם בגלים להיטיב להם, שהנחיות לפניהם דברי תורה, ולא מ生气חים.

ששנינו, שלשה דברים אריך אדם לעשות לבנו: מילה, ופדיון, ולהשיאו אשה. והכל עשה הקודש ברוך הוא לישראלי. מילה - שבותו (יחושח) ושוב מל את בני ישראל שניית, וכתווב (בראשית י) ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר. פדיון - שבותו (דברים ט) ויפדק (ה אלהיך מטה עבדך) מיד פרעה מלך מצרים. להשיאו אשה - שבותם (בראשית י) זכר ונקבה ברא אתם, וכתווב ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו. עוד, נשא אתכם כמו הגשר זהה שפטיל את בניו על כתפיו, שבותם (שמחת י) ואשא אתכם על כתפי נשרים.

אמר רבי יוסי, הכל הוא נאה, אבל התורה חזקה לנני יישראל ולפודה אתם יותר מהכל. בא

אמר רבי שמעון שפיר קאמיר רבי אבא דאמר (ירמיה ל) ושב יעקב ושקט וshanן ואין מחריד. ושב יעקב: לאתקורי בשמא אחר, דכתיב לא יקרה שם עוד יעקב כי אם יישראל.

דבר אחר ושב יעקב, לאתר דאתנסיב מפתמן. ושקט, בעולם הזה. וshanן, בעולם הבא. ואין מחריד ממלאך המות. דמשמע דכלא היה ביה. רבי יצחק אמר, חבריא הא אוקמונה, דכתיב ואת זרעך מארץ שבטים, מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים. (ד"ג קע"ד ע"ב).

וחבריהם התייכן בתוך הקברים מבorth מן הקצה אל הקצה. רבי יהוקה פמח (קהלת י) אשrik ארץ שפלך בין חורrios ושביך בעת יאללה. וכתויב, اي לך ארץ שפלך גער ושויך בפרק יאללה. (במאי אוקומנא תען קראי) ווי לעלמא דלא משגחן בפולחנא דמאריהון, דהא מאיריהון אשכח בגיניהון לאוטבא להו, דאנח קמייהו פתגמי אוריותא, ולא משגחן. דתגינן, תלת מלין בעי בר נש למעדן לבירה, מילה, ופדיון, ולנסבא לייה אתה. וכלא עbid קדרשא בריד הוא ליישראל. מילה: דכתיב, (יחושח) ושוב מול את בני ישראל שניית. וכתויב (בראשית י) ובן שמנת ימים ימל לכם כל זכר. פדיון. דכתיב, (דברים ט) ויפדק (ה אלהיך) (ס"א (רכדים ז) מbeta עברית) מיד פרעה מלך מצרים. לנסבא לייה אתה: דכתיב, (בראשית א) זכר ונקבה ברא אותם, וכתווב ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו. תו, אטיל להו כתאי נשרא, דאטיל לבניוי על גדרפי, דכתיב, (שמות ט) ואשא אתכם על כתפי נשרים.

אמר רבי יוסי, כל הוא יאות, אבל אוריותא